

שמי וזה זכרי, י"ה עם שמ"י - שלש מאות ששים וחמשה לשמאל, ו"ה עם זכר"י - מאתים ארבעים ושמונה לימין. בפסח יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחוז בשניהם, וזה העמוד האמצעי. זהו שכתוב מלא שבוע זאת ונתנה לה גם את זאת, בו השתלם יהו"ה, ועם כל זה לא יהיה שלם אלא עם בת זוגו, שהיא אדני", ובאיזה מקום? בסופה, שהיא כ"ו ה"ס, שהיא יאהדונה", וסוד הדבר - ויבא יעקב שלם ביהו"ה, מיד ויבן לו בית, זו סכה, כמו שנאמר ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. באותו זמן, מה שהיה אני ישנה בגלות, שהתעלה הדפק שלה, השלמות שלה, באותו זמן נאמר על השכינה ולבי ער, להתעוררות הגאולה, ובאותו זמן נושבת בה רוח הקדש, שבזמן שאין נושבת רוח הקדש, נושבת רוח סערה באזן שמאל של הלב, ויכול להטעות את העולם. וזהו שנאמר בו והנה רוח סערה באה מן הצפון, שמסעירה את גופו של האדם, שנאמר בו מצפון תפתח הרעה, ובאותו זמן שולטים בעולם כל הרוחות והשדים והמזיקים הרעים שמשחיתים את העולם, שהם מלאכי חבלה, וזה הדפק של המחלה שעולה באש הגיהנם שהיא מרה, ומחמם את גוף האדם, ובו וימררו את חייהם, שהאיברים, שהם ישראל, בעבודה קשה, זה הפכד, שהוא כבוד על העורקים (של מרה) של הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה לבנה, שהיא כבדה על האדם, וממנה באו לו כמה חלאים רעים, שהם מים הזידונים שמתגברים על האיברים שלו.

איהו זה שמי וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמ"י שס"ה לשמאל, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימין, בפסח יהיו ו"ה לימין, בראש השנה י"ה לשמאל, שבועות אחד בתרויהו ודא עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לה גם את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבית זוגיה דאיהי אדני", ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה", ורזא דמלה ויבא יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאתאמר (שם יז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית.

בהווא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה, בהווא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערוותא דפורקנא, ובהווא זמנא נשיב רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא שמאלא דלבא, ויכיל למטעי עלמא.

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח סערה באה מן הצפון, דסעיר גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובהווא זמנא שליטין בעלמא כל רוחין ושרין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה וימררו את חייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא פכד, דאיהו פכד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חוורא, דאיהי פכדה על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין, דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דילה.

וּבְכָל עֲבוּדָה בַשָּׂדֶה דָּא דְפִיקוּ דְדָמָא,
 שֶׁל הַדָּם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אִישׁ יוֹדֵעַ
 צִיד אִישׁ שָׂדֶה, וּמָה הוּא הַדֶּפֶק
 שֶׁל הַדָּם? רוּחַ סַעֲרָה, שֶׁמִּתְגַּבֵּר
 בּוֹ דָם עוֹרְקֵי הַכֶּבֶד, שֶׁהוּא עֲשׂוֹ
 הוּא אָדוּם, שְׁעוֹרְקֵיו - כִּי רִגְלֵיהֶם
 לָרַע יִרְוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם.
 אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ, דּוֹפֵק
 בְּמַרְהֵה הַשְּׁחוּרָה, שֶׁהוּא יָבֵשׁ
 בְּרִיקָנוּת, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בּוֹ
 בְּפָרֶךְ.

וּבְשִׁעוּבְרַת רוּחַ הַסַּעֲרָה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אַעֲבִיר
 מִן הָאָרֶץ, מִתְעוֹרֵר הַדֶּפֶק בְּאוֹתוֹ
 הַרוּחַ, עָלָיו נֶאֱמַר בְּדִבְרֵי יְהוָה
 שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צְבָאָם.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הַהִבְלִים שֶׁל הַתְּפִלוֹת
 עוֹלִים בּוֹ בְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעְלָה,
 וַיִּתְעוֹרְרוּ אֲלֵיהֶם הַבְּלִים
 עָלְיוֹנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי לֹא עַל
 הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם וְכוּ',
 שֶׁהוּא הֶבֶל הַלֵּב שֶׁל הַשְּׂכִינָה
 הַקְּדוּשָׁה, לֵהֵב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיָּד
 שְׁעוֹלָה בַּהֲבִלִים שֶׁל פִּיהֶם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל בַּתְּפִלוֹת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שׂוֹאֵל בְּשִׁבְלָהּ, מִי זֹאת
 עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר? מִי בְּזֹאת עוֹלָה
 וַדַּי.

וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ הֶבֶל וַיֵּשׁ הֶבֶל, יֵשׁ
 הֶבֶל שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַתּוֹסֶף לִלְדֹת אֵת
 אָחִיו אֵת הֶבֶל, וַיֵּשׁ הֶבֶל שֶׁל
 תְּפִלוֹת וְעֲבוּדוֹת טוֹבוֹת, וַיֵּשׁ הֶבֶל
 שֶׁל דְּבָרִים בְּטָלִים, דְּבָרִים
 רִיקָנִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם הֶבֶל הֵמָּה
 מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם
 יֵאָבְדוּ. מָה זֶה בַּעַת פְּקֻדָּתָם?
 אֵלָּא בְּזִמְנֵי שְׂבָאָה גְּאֻלָּה וּפְקֻדָּה
 לְיִשְׂרָאֵל, יֵאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם. הֶבֶל
 תַּעֲתוּעִים, שֶׁמִּתְעִים אֵת בְּנֵי
 הָאָדָם, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׂוֹלֵט
 בְּעוֹלָם שֶׁהוּא הַדֶּפֶק, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
 קוֹל דּוֹדֵי דוֹפֵק, הַדֶּפֶק שְׁעוֹלָה

וּבְכָל עֲבוּדָה בַשָּׂדֶה דָּא דְפִיקוּ דְדָמָא,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית כה כז) אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד
 אִישׁ שָׂדֶה, וּמֵאֵי נִיהוּ דְפִיקוּ דְדָמָא רוּחַ סַעֲרָה,
 דְּאִתְגַּבֵּר בֵּיהּ דְמָא דְעָרְקִין דְכֶבֶד, דְּאִיהוּ עֲשׂוֹ
 הוּא אָדוּם (שם לו א), דְּעָרְקִין דִּילִיָּה כִּי רִגְלֵיהֶם
 לָרַע יִרְוּצוּ וַיִּמְהָרוּ לְשַׁפֵּף דָּם (משלי א טז), אֲשֶׁר
 עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ (שמות א יד), דְּפִיקוּ בְּמַרְהֵה
 אוּכְמָא, דְּאִיהוּ יָבֵשׁ בְּרִיקָנוּת, וּבְגִין דָּא אִתְמַר
 בֵּיהּ בְּפָרֶךְ.

וְכֹד אִתְעֵבֵר רוּחַ סַעֲרָה, כְּמָה דְאִתְ אָמַר (זכריה
 יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטְּוֵמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ,
 אִתְעַר דְפִיקוּ בַּהֲהוּא רוּחָא, עָלִיָּה אִתְמַר (תהלים
 לג ו) בְּדִבְרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
 צְבָאָם, בַּהֲהוּא זְמַנָּא הַבְּלִים דְצִלוֹתִין סִלְקִין
 בֵּיהּ בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וַיִּתְעַרְוּ
 לְגַבֵּיָּיהוּ הַבְּלִים עֵלְאִין, דְּאִתְמַר בַּהּ (דף קח
 ע"א) (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה
 הָאָדָם וְכוּ', דְּאִיהוּ הֶבֶל דְלִבָּא דְשְׂכִינְתָא
 קְדִישָׁא, לֵהֵב הַמְּזַבֵּחַ, וּמִיָּד דְסִלְקַת בַּהֲבִלִים
 דְּפוּמֵיָּיהוּ דְיִשְׂרָאֵל בְּצִלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר

ג) מִי בְּזֹאת עוֹלָה וַדַּי.
 וּבְגִין דָּא אִית הֶבֶל וְאִית הֶבֶל, אִית הֶבֶל
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית ד ב) וַתּוֹסֶף לִלְדֹת אֵת
 אָחִיו אֵת הֶבֶל, וְאִית הֶבֶל דְצִלוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין
 טָבִין, וְאִית הֶבֶל דְמִלִּין בְּטָלִין מִלִּין רִיקָנִין,
 דְּאִתְמַר בַּהוּן (ירמיה י טו) הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
 תַעֲתוּעִים בַּעַת פְּקֻדָּתָם יֵאָבְדוּ, מֵאֵי בַּעַת
 פְּקֻדָּתָם, אֵלָּא בְּזִמְנָא דְאִתִּי פּוּרְקָנָא וּפְקֻדָּה
 לְיִשְׂרָאֵל, יֵאָבְדוּ מִן הָעוֹלָם, הֶבֶל תַּעֲתוּעִים
 דְתוּעִים לְבְנֵי נִשָּׂא, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא שְׁלִיט
 בְּעֵלְמָא, דְּאִיהוּ דְפִיקוּ דְאִתְמַר בֵּיהּ (שיר ה
 ב) קוֹל דּוֹדֵי דוֹפֵק, דְּפִיקוּ דְסִלְקַת בְּגַלְגְלֵי יַמָּא,

דְּסִפִּינָה דְאִיהִי לְבָא, וְכָל